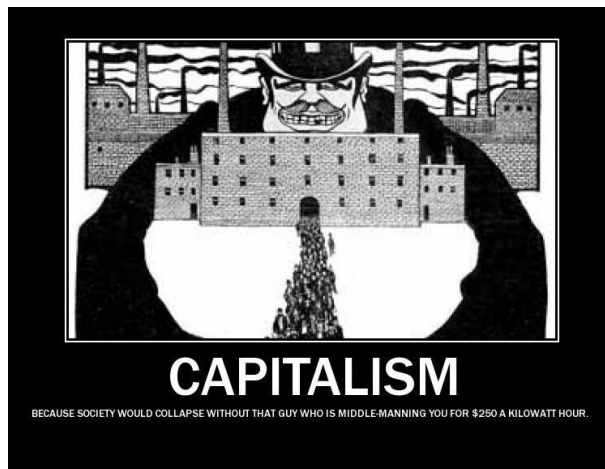

DE TE FABULA NARRATUR: A FORRADALOM – KEZDEMÉNYEZÉS!

A konzervatív gettó kizsákmányoltjai ébrednek. Kevesen gondolták, hogy röpké két és fél év alatt a bebetonozódott jobboldali, fokozatosan fasizálódó osztályvalóság Übermensch-kormányával lassan, de szembe kezd fordulni. Leendő munkásosztálybeliek tízezrei és még most kisebb mértékben, de maga a munkásosztály is mozgolódni kezd. A diákság jobboldali nacionalizmusát elkezdte a tőke férge kikezdeni, jövőjét felzabálni a tőke hiéna pofái. Felülíródnak a konzervatív nacionalizmus sablonos ideológiai hatásai, a tőke munkásosztályt gyilkoló világválsága behatol az óvodákba, középiskolákba, egyetemekbe, munkahelyekre, utcákba, lakásokba, kultúrába, kocsmába, a virtuális valóságba. Az óvszer használatát üvölti valóságotok! A tegnap jobboldali szavazóira az „első a has, aztán a morál” történelmi materializmusa rábontja az ajtót. Tüntetések, tiltakozó megmozdulások országszerte. Tudjuk miért. A jobboldali burzsoázia kapkod, kezd megriadni, magabiztosságát szemmel láthatólag elveszítette. Túlságosan megbízott az eleve hamis, ideológiailag pumpált, öngerjesztő osztályösztoeiben, és azt gondolta, az elmúlt évek elvégezték a tőke kizsákmányoltjainak integrációját. Automatizmusuk fogaskerekeibe kisebb(?)-nagyobb(?) porszemek keveredtek, keverednek. A gépezeteket ki lehet rúgni, a tőke gépezetének viszont maradnia kell. Ez létalapjuk. A világválság alapja a tőke bővített újratermelésének kényszere, termelőerő (és vásárlóerő) állandó „forradalmasításának” kényszere, a profitráta csökkenő tendenciája, túltermelési válság, újabb és újabb területek meghódításának kényszerpályái. Ezért kell a meglehetősen hülye „tőkésített állampolgár”, a jó modorú tőke-hasonmás. A munkásosztálynak mindez mit jelent? Még intenzívebb elidegenedést és robotot munkája által, természethez és a többi emberhez való viszonyában, teljes társadalmi létében. Mind kevesebb élőmunkára van szükség, a többi mehet a szemétkébe, túltermelési téboly és fogyasztói apály, rohamosan növekedő munkanélküliség, a szociális ellátás gigantikus csontvázai merednek egymásra az aluljárókban. A kizsákmányolás fokozódik, a nyomor, a nihil, az örültekháza a munkásosztály életébe brutálisan belegázol, háborúk, folyamatban lévő ökológiai

katasztrófák dőlnek ránk. A diákságnak széteső jövőt, teljes bizonytalanságot nyújt, a kapitalizmus paradicsomi nihilje. Az ellenzék liberálisai (MSZP, LMP) a tiltakozók szlogenjeit harsogják, turbékolják. A fasiszták osztálybázisukat, a pauperizálódott tömegeket, lepattant prolikat, a konzervatív világnézetű diákokat a „mitikus középosztályosodók” hadát nem képes mozgósítani. Béna mondvacsinált karrierista politikusaik ülnek soraikban a parlamentben, és önnön fasiszta pártjuk szakadásaival vannak elfoglalva. Középkori lidércek gnóm torkai huhognak a nagy büdös kilátástalan magyar éjszakába. Előbb-utóbb rá fognak harapni a csontra. Ha nem teszik, helyükre áll a Fidesz és osztálybázisa, amely igencsak közel áll a fasiszta hordák bázisához. Az interferencia erős! Az sem mellékes, hogy az atomizált, hamis tudatú megnyomorított tömegek kábaságába még a nyilasok sem tudtak „életet lehelni”. Igen, ehhez ma már nem elegendő holmi virtuális program a szebb nemzeti, fasiszta jövőről, a fajmagyar gondolatiság eszméje egyelőre megrekedt a nagy magyar foselvezető kanálisaiban. Álmos vezér kába, elaludt, a hunok valahogy nem jönnek, és Csaba királyfi bebaszva elrohadt a Pilis humuszában. A Duna azonban már barna. Ez a megrekedés nem végleges, hiszen társadalmi bázisa a fasizmusnak adott. Ami most történik, az természetes következménye a tőke válságának. A tiltakozások, tüntetések, jelszavak még erőtlének. Demokratikusak, reformisták, defenzívek, rendszeren belüli játszmák. A radikálisabb szólamokat cenzúrázzák (Misetics Bálint beszédét hétfőn az ATV csak meg-megszakítva közvetítette). Egy-egy anarchista röplap közhely-szlogenjei verdesik a vizes pesti aszfaltot. A tömeg skandál: „magyar rendőr velünk van”! Ha majd pofán basznak, akkor is ezzel verselj! Fél a kormány, ez tény, rohamosztagosok a mellékutcákban, sorkövető rendőrbuldogok lihegnek az arcunkba. Az önszerveződés kezdeti lépései zajlanak. Ahhoz, hogy radikalizálódjon a helyzet, a munkásosztálynak és a gyermekeinek egymásra kell találniuk. Apának és fiának együtt kell utcára mennie, nem követelőző táblákkal és jelszavakkal a fejekben, hanem életük visszasajátításának kommunista tudatával elkezdni szétverni a kapitalizmust, nemcsak itt és most: világszerte. Ez nem megy máról holnapra. Előre! A diákkövetelések rádióbeli részlegesen cenzúrázott beolvasása 1956 proletár megmozdulásaira rímel. A hétfői tüntetések után a diákok általános sztrájkra hívnak mindenkit, akit érint „a felsőoktatás szétverése és a kormány igazságtalan politikája”. A diákok közfelkiáltással döntöttek erről a Színház- és Filmművészeti Egyetemen tartott fórumon. De érkezik a karácsony (a minap Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnáziumában már elbőfögte magát a kretén keresztény klerikalizmus és békére, nyugalomra int!) Ezzel számol a hatalom is, vizsgaidőszak, karácsony, Csaba testvér „látomása” az egységes nemzetről hatni fog? Ez újabb vereség lenne a javából. De nemcsak a diákokon múlik. A kérdés: saját lányával, fiával az osztálytudat és szolidaritás szintjén találkozik-e tanár, munkanélküli, segédmunkás, kórházi ápoló, én, te, ő. Ha nem, és külön-külön az ellenforradalmi szakszervezeti lobbira, a HÖÖK-ra és egyéb cirkuszi mutatványosokra bizzák sorsunkat, akkor lefejeli a jövőnket-jövőtöket – akármilyen oldalú burzsoázia is legyen a pénztárgépnél – a tőke diktatúrája. „Kaotikus rendje” összezár, összetart, ha léte forog kockán. A diákok tárgyalnak a hatalommal, most

éppen sikertelen eme tárgyalás, ülősztrájkot ígérnek, általános sztrájkra buzdítanak. Kezdi kapizsgálni, a kapitalizmus mit is ígér nekik. Fasizálódó hatalmi arroganciát, vérfagyasztóan üres, elidegenedett jövőt, amely ma is acélkeményen belérug a kizsákmányoltak millióiba. Éhenhalás, fagyhalál, tarkón lőtt holnapok! Azért robotolsz, hogy termelj és fogyassz, a tőke pokoli gyomrában a burzsoázia hasznára, vágyai általunk teljesülnek!

„A kritika fegyvere nem pótolhatja a fegyverek kritikáját.” A jövőnk és jelenünk elpusztítása zajlik, a proletár múltat múzeumok panoptikumaiba zárják: munkavállaló vagy – a mi nyelvünkön berrabszolga, pofa be – közlik és mosolyognak! A burzsoá rend erős, de sérülékeny is, a kapitalizmus válsága a centrumtól végigfut a glóbuszon. Itt is lesátorozott. Mire vársz? Keresd a pesti utca forgatagában a meg nem alkuvó erőket, társakat, elvtársakat, keresd Debrecenben és Zágrábban, Miskolcon, Péterváron és Kairóban. Mindenütt. Minden kezdet nehéz, és ha kell, ezerszer is újra kell kezdeni. Ha lekenyereznek, és hagyod, hogy lekenyerezzenek, akkor leendő gyermekeiddel szúrsz ki, nem beszélve arról, hogy életed csendéletté alkonyul a burzsoázia kiállítótermeiben. Meg kell szólítania egymást a munkásosztály generációinak, a diákság generációinak. Otthon, iskolákban, kizsákmányolásod színterein. Atomizáltságod kerítéseit el kell kezdened lebontani, utcán, téren, munkahelyen, hiszen EGYEDÜL SEMMIT SEM TEHETÜNK! Semmit sem követelünk, semmit sem kérünk, elveszünk, elfoglalunk, ez lenne a felforgatás első, kezdeti, de proletárforradalmi lépése!

AZ OSZTÁLYTÁRSADALOM HÚSEVŐ VIRÁG, LOCSOLD MEG BENZINNEL!

SZOMJAS!

GYUFÁT!

Világ Proletárjai, Egyesüljetek!

-Papa, ¿que es la utopía?

-Hijo, la utopía es como el horizonte, si andas dos pasos la utopía retrocede dos pasos. Si andas diez, ella vuelve a retroceder otros diez.

-Papa, ¿Y entonces para que sirve la utopía?

-Para eso mismo hija, para caminar.

